

PM 2017:158 RI (Dnr 110-924/2017)

Ny dataskyddslag - kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning (SOU 2017:39)

Remiss från Justitiedepartementet

Remisstid den 1 september 2017

Borgarrådsberedningen föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande.
Remissen besvaras med hänvisning till vad som sägs i promemorian.

Föredragande borgarrådet Karin Wanngård anför följande.

Ärendet

Från och med den 25 maj 2018 ska EU:s nya dataskyddsförordning tillämpas. Dataskyddsförordningen är direkt tillämplig i medlemsstaterna och i betänkandet SOU 2017:39 "Ny dataskyddslag" föreslås kompletterande nationella bestämmelser till förordningen.

Utredningen föreslår att personuppgiftslagen (PUL) och personuppgiftsförordningen upphävs och att en lag med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning med tillhörande förordning träder i kraft samma dag som EU:s dataskyddsförordning ska börja tillämpas. Även vissa ändringar i offentlighets- och sekretesslagen samt arkivförordningen föreslås börja gälla samma dag. Justitiedepartementet har remitterat utredningen till staden för yttrande.

Remissen finns att läsa i sin helhet på [regeringens hemsida](#).

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret och kulturnämnden. Stadsarkivet har inkommit med ett kontorsyttrande.

Stadsledningskontoret har synpunkter på införandet av administrativa sanktionsavgifter för kommunala myndigheter och beträffande vissa undantag på arkivområdet, men tillstyrker i övrigt utredningens förslag.

Stadsarkivet stöder förslagen som lämnas i utredningen, men anser att myndigheter bör ges samma undantag som arkivmyndigheter när det gäller undantag från den registrerades rättigheter till rättelse av personuppgifter och begränsning av behandling.

Mina synpunkter

Det är angeläget att säkerställa att personuppgifter hanteras på ett sådant sätt att den personliga integriteten värnas. Därför är det välkommet att det finns en reglering i hela Europeiska Unionen. Det är också välkommet att utredningen genom kompletterande bestämmelser försöker hantera en del av de målkonflikter som uppstår till följd av denna reglering och som inte till fullo behandlas i förordningen från EU.

Det är uppenbart att regleringen så som den föreslås i förordningen, även med de tillämpningar som föreslås i utredningen, kommer innebära ett mer långtgående ansvar för kommuner avseende hur databehandlingen av personuppgifter sker. Detta innebär också ökade kostnader såväl avseende införandekostnader genom utbildning och systemförändringar som i kostnader för att upprätthålla en högre ambition.

I stora delar tillstyrker stadsledningskontoret utredningens förslag då dessa är just försök att tillämpa regelverket i förordningen på ett rimligt sätt. Jag delar den bedömningen och även de resonemang som stadsledningskontoret för om regelverket avseende sanktioner och arkivhållning. I övrigt hänvisar jag till stadsledningskontorets utlåtande.

Jag föreslår att borgarrådsberedningen föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande.

Remissen besvaras med hänvisning till vad som sägs i promemorian.

Stockholm den 9 augusti 2017

KARIN WANNGÅRD

Bilaga

Remissen – en sammanfattning

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Remissammanställning

Ärendet

Justitiedepartementet har remitterat utredningen Ny dataskyddslag - kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning, (SOU 2017:39) till staden för yttrande. I betänkandet föreslås att PUL och personuppgiftsförordningen upphävs och att en ny lag och förordning med bestämmelser som kompletterar dataskyddsförordningen på ett generellt plan införs. Betänkandet behandlar därför endast en del av de frågor som regleras i dataskyddsförordningen, som i sig är direkt tillämplig.

Utredningens strävan har varit att den personuppgiftsbehandling som är tillåten idag i möjligaste mån ska kunna fortsätta. Termer och uttryck i förslagen ska ha samma betydelse som i dataskyddsförordningen. Sektorsspecifika författningsbestämmelser som rör behandling av personuppgifter ska ha företräde framför den nya lagen.

Nedan redovisas en sammanfattning av utredningsförslaget utifrån betänkandets kapitelindelning.

Behandling av personuppgifter utanför dataskyddsförordningens tillämpningsområde

Utredningen föreslår att dataskyddsförordningen och dataskyddslagen i tillämpliga delar ska gälla även i verksamhet utanför unionsrättens tillämpningsområde och vid Sveriges deltagande i den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Datainspektionen ska utöva tillsyn även över denna personuppgiftsbehandling.

Förhållandet till yttrande- och informationsfriheten

Utredningen föreslår att en upplysningsbestämmelse som tydliggör att bestämmelserna i dataskyddslagen och dataskyddsförordningen inte ska tillämpas i den utsträckning det skulle strida mot bestämmelserna om tryck- och yttrandefrihet i tryckfrihetsförordningen eller yttrandefrihetsgrundlagen, ska tas in i dataskyddslagen. Ett undantag för sådan behandling av personuppgifter som sker för journalistiska ändamål eller för akademiskt, konstnärligt eller litterärt skapande ska också införas. Dataskyddsförordningens bestämmelser om syfte, tillämpningsområde och definitioner samt bestämmelser om säkerhet för personuppgifter, tillsyn, rättsmedel, ansvar och sanktioner ska dock tillämpas även i dessa fall.

Rättslig grund för behandling av personuppgifter

Utredningen föreslår att det tydliggörs att personuppgifter får behandlas om behandlingen är nödvändig för att den personuppgiftsansvarige ska kunna fullgöra en rättslig förpliktelse som gäller enligt lag eller annan författning eller som följer av kollektivavtal eller av beslut som har meddelats med stöd av lag eller annan författning. Vidare ska anges att personuppgifter får behandlas om behandlingen är nödvändig som ett led i myndighetsutövning som den personuppgiftsansvarige utövar enligt lag eller annan författning. Det ska även tydliggöras att personuppgifter får behandlas om behandlingen är nödvändig för att den personuppgiftsansvarige ska kunna utföra en uppgift av allmänt intresse som följer av lag eller annan författning eller av kollektivavtal eller av beslut som har meddelats med stöd av lag eller annan författning.

Barns samtycke som rättslig grund

Utredningen föreslår att barn som har fyllt 13 år själva ska kunna samtycka till personuppgiftsbehandling i samband med att informationssamhällets tjänster erbjuds direkt till barn.

Känsliga personuppgifter

Utredningen föreslår att känsliga personuppgifter ska få behandlas om det är nödvändigt för att den personuppgiftsansvarige eller den registrerade ska kunna fullgöra sina skyldigheter och utöva sina särskilda rättigheter inom arbetsrätten. Uppgifter ska få lämnas ut till tredje part endast om det finns en skyldighet inom arbetsrätten för den personuppgiftsansvarige att göra det, eller om den registrerade uttryckligen har samtyckt till utlämnandet.

Vidare bör särskilda undantag från förbudet mot behandling av personuppgifter införas för myndigheter.

Myndigheter ska få behandla känsliga personuppgifter i löpande text om uppgifterna har lämnats i ett ärende eller är nödvändiga för handläggningen av det. Vidare ska myndigheter och andra organ som omfattas av offentlighetsprincipen få behandla känsliga personuppgifter om dessa har lämnats till myndigheten eller organet och behandlingen krävs enligt lag. Dessutom ska myndigheter i enstaka fall få behandla känsliga personuppgifter om det är absolut nödvändigt för ändamålet med behandlingen och behandlingen inte innebär ett otillbörligt intrång i den registrerades personliga integritet. Ett förbud för myndigheter att använda sökbegrepp som avslöjar känsliga personuppgifter ska också införas, i fall då behandlingen sker enbart med stöd av de nämnda undantagen.

Känsliga personuppgifter ska också få behandlas för sådana ändamål relaterade till hälso- och sjukvård samt social omsorg som avses i dataskyddsförordningen, under förutsättning att förordningens krav på tystnadsplikt är uppfyllt.

Personuppgifter som rör lagöverträdelser

Utredningen föreslår att personuppgifter som rör fällande domar i brottmål, lagöverträdelser som innefattar brott eller straffprocessuella tvångsmedel ska få behandlas av myndigheter. Datainspektionen ska i enskilda fall få besluta om att tillåta sådan behandling för andra än myndigheter. Vissa bestämmelser som tillåter andra än myndigheter att behandla motsvarande uppgifter ska föras in i förordningen till dataskyddslagen. Regeringen eller, efter bemyndigande från regeringen, Datainspektionen ska få meddela ytterligare sådana föreskrifter.

Personnummer och samordningsnummer

Utredningen föreslår att uppgifter om personnummer eller samordningsnummer ska få behandlas utan samtycke endast när det är klart motiverat med hänsyn till ändamålet med behandlingen, vikten av en säker identifiering eller något annat beaktansvärt skäl.

Regeringen ska få meddela ytterligare föreskrifter om behandling av uppgifter om personnummer och samordningsnummer.

Begränsningar av vissa rättigheter och skyldigheter i dataskyddsförordningen

Utredningen föreslår att skyldigheten att ge den registrerade information om och tillgång till de personuppgifter som behandlas inte ska gälla uppgifter som på grund av sekretess eller tystnadsplikt inte får lämnas ut till den registrerade. Den registrerades rätt att på begäran få information om pågående personuppgiftsbehandling ska inte omfatta uppgifter som behandlas i löpande text som utgör utkast eller minnesanteckning. Undantaget ska dock inte gälla om uppgifterna har lämnats ut till tredje part, om uppgifterna behandlas enbart för arkivändamål av allmänt intresse eller för statistiska ändamål eller, när det gäller utkast, om uppgifterna har behandlats under mer än ett år. Regeringen ska få meddela föreskrifter om ytterligare undantag från vissa av förordningens skyldigheter och rättigheter.

Arkiv och statistik

Utredningen föreslår att regeringen och Riksarkivet ska få meddela föreskrifter om behandling av personuppgifter för arkivändamål av allmänt intresse utanför arkivlagstiftningens tillämpningsområde.

Riksarkivet ska även i förvaltningsbeslut få fastställa rättslig grund för ett enskilt organs behandling av personuppgifter för arkivändamål av allmänt intresse. Känsliga personuppgifter och uppgifter om lagöverträdelser ska få behandlas om behandlingen är nödvändig för att den personuppgiftsansvarige ska kunna följa föreskrifter om bevarande och vård av arkiv. Regeringen och Riksarkivet ska få meddela föreskrifter som också i andra fall tillåter behandling av känsliga personuppgifter för arkivändamål av allmänt intresse. Riksarkivet ska även i enskilda fall få besluta att ett enskilt organ får behandla sådana personuppgifter för arkivändamål av allmänt intresse. Personuppgifter som behandlas enbart för arkivändamål av allmänt intresse ska inte få användas för att vidta åtgärder i fråga om den registrerade annat än om det finns synnerliga skäl med hänsyn till den registrerades vitala intressen. Denna begränsning ska inte hindra en myndighet från att använda personuppgifter som finns i allmänna handlingar. En arkivmyndighet ska inte behöva rätta, komplettera eller begränsa behandlingen av personuppgifter i arkivmaterial som tagits emot för förvaring av myndigheten.

Rätten att göra invändningar ska inte gälla vid arkivmyndigheters behandling av personuppgifter i arkivmaterial som tagits emot för förvaring av myndigheten. Bestämmelserna i dataskyddslagen om behandling av personuppgifter för arkivändamål av allmänt intresse ska i tillämpliga delar också gälla andra organ än myndigheter, i den mån organets verksamhet omfattas av offentlighetsprincipen och sekretesslagstiftningen. Känsliga personuppgifter ska få behandlas för statistiska ändamål om samhällsintresset av det statistikprojekt där behandlingen ingår klart väger över den risk för otillbörligt intrång i enskildas personliga integritet som behandlingen kan innebära. Personuppgifter som enbart behandlas för statistiska ändamål ska få användas för att vidta åtgärder i fråga om den registrerade bara om det finns synnerliga skäl med hänsyn till den registrerades vitala intressen. Användningsbegränsningen ska gälla även för myndigheters användning av statistikuppgifter.

Förhandstillstånd

Några föreskrifter om förhandstillstånd för vissa behandlingar föreslås inte i dataskyddslagen, utan bör enligt utredningen i de fall som det bedöms nödvändigt tas in i sektorsspecifik reglering.

Godkännande av certifieringsorgan

Utredningen föreslår inte några ytterligare bestämmelser om hur certifieringsorgan ska godkännas.

Sekretess

Utredningen föreslår att den som utsetts till dataskyddsombud enligt dataskyddsförordningen inte obehörigen ska få röja det som han eller hon vid fullgörandet av sin uppgift har fått veta om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Sekretess ska gälla för personuppgift, om det kan antas att uppgiften efter ett utlämnande kommer att behandlas i strid med dataskyddsförordningen eller dataskyddslagen. Hänvisningen till PUL i generalklausulen i 10 kap 27 § offentlighet- och sekretesslagen, OSL, ska strykas. Generalklausulen ska enligt den nya lydelsen inte tillämpas om utlämnandet strider mot lag eller förordning. Sekretess ska gälla för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i verksamhet för enbart teknisk bearbetning eller teknisk lagring för någon annans räkning av sådana personuppgifter som avses i dataskyddsförordningen.

Sanktioner

Utredningen föreslår att sanktionsavgifter ska få tas ut även av statliga och kommunala myndigheter. För mindre allvarliga överträdelser ska avgiften uppgå till högst 10 000 000 kronor och för allvarligare överträdelser till högst 20 000 000 kronor. Vid bestämmandet av avgiftens storlek i det enskilda fallet ska dataskyddsförordningens bestämmelser tillämpas. Sanktionsavgifter enligt artikel 83 i dataskyddsförordningen ska kunna tas ut även vid överträdelser av artikel 10 i förordningen. Avgiftens storlek ska bestämmas inom ramen för den högre beloppsgräns som gäller för överträdelser mot bland annat bestämmelserna om känsliga personuppgifter. Sanktionsavgifterna ska tillfalla staten och betalas inom 30 dagar från det att beslutet om att ta ut avgiften har fått laga kraft. Om en sanktionsavgift inte betalas ska den lämnas för indrivning.

Processuella frågor

Utredningen föreslår att om den personuppgiftsansvarige är en myndighet, ska myndighetens beslut avseende behandlingen av personuppgifter i vissa fall få överklagas av den registrerade till allmän förvaltningsdomstol. Det ska förtydligas i dataskyddslagen att rätten till ersättning enligt dataskyddsförordningen även gäller vid överträdelser av bestämmelser som kompletterar dataskyddsförordningen. Om tillsynsmyndigheten inte inom tre månader behandlar ett klagomål, ska den registrerade kunna begära besked i frågan om tillsynsmyndigheten avser att utöva tillsyn. Myndigheten ska då inom två veckor antingen lämna ett sådant besked eller i ett särskilt beslut avslå begäran om besked.

Om tillsynsmyndigheten avslår begäran om besked får den registrerade begära nytt besked i ärendet först efter tre månader.

Det föreslås även bestämmelser om tillsynsmyndighetens befogenheter, mottagares rätt till yttrande innan föreläggande, delgivning och överklagbarhet samt vissa ytterligare processuella regler om instansordning och prövningstillstånd.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Utredningen föreslår att dataskyddslagen träder i kraft den 25 maj 2018, samtidigt som PUL ska upphöra att gälla. PUL ska dock fortfarande gälla i den utsträckning som det i en annan lag eller förordning finns bestämmelser som innehåller hänvisningar till den. Äldre föreskrifter ska fortfarande gälla för ärenden som har inletts hos Datainspektionen men inte avgjorts före ikraftträdandet. Äldre föreskrifter ska också gälla för överklagande av beslut som har meddelats med stöd av dessa föreskrifter liksom för överträdelser som har skett före ikraftträdandet. Bestämmelserna om skadestånd i PUL ska gälla för skada som har orsakats före ikraftträdandet.

Konsekvenser

Utredningen bedömer att förslagen kommer att innebära att Riksarkivet, Datainspektionen och de allmänna förvaltningsdomstolarna får något fler arbetsuppgifter, men att kostnadsökningarna inte kommer att bli större än att de ryms inom de befintliga anslagen. Förslagen medför inga nya kostnader eller någon ökad administrativ börda för enskilda och förväntas förbättra skyddet för enskildas personliga integritet och minskar antalet kriminaliserade handlingar. De förväntas inte få några andra konsekvenser enligt utredningen.

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret och kulturnämnden. Stadsarkivet har inkommit med ett kontorsyttrande.

Stadsledningskontoret

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande daterat den 27 juni 2017 har i huvudsak följande lydelse.

Behandling av personuppgifter utanför dataskyddsförordningens tillämpningsområde
Utredningen konstaterar att det finns behandling av personuppgifter som inte omfattas av någon unionsrättslig dataskyddsreglering överhuvudtaget, nämligen behandling som utförs antingen som ett led i en verksamhet som inte omfattas av unionsrätten, såsom verksamhet rörande nationell säkerhet, eller i en verksamhet som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Utredningen föreslår att förordningens bestämmelser om behandling av personuppgifter bör utsträckas att gälla generellt och att behandlingen står under samma tillsyn som den som sker med direkt tillämpning av förordningen.

Förhållandet till yttrande- och informationsfriheten

Enligt art 85.1 i dataskyddsförordningen ska medlemsstaterna i lag förena rätten till integritet i enlighet med förordningen med yttrande- och informationsfriheten, inbegripet behandling som sker för journalistiska ändamål eller för akademiskt, konstnärligt eller litterärt skapande.

Utredningen föreslår en upplysningsbestämmelse som tydliggör att bestämmelserna i dataskyddsförordningen och i dataskyddslagen inte ska tillämpas i den utsträckning det skulle strida mot grundlagsbestämmelserna om tryck- och yttrandefrihet. Utanför det grundlagsskyddade området föreslår utredningen införande av ett undantag från dataskyddsförordningen för sådan behandling av personuppgifter som sker för journalistiska ändamål eller för akademiskt, konstnärligt eller litterärt skapande. Vissa av dataskyddsförordningens bestämmelser, bland annat de som rör säkerhet för personuppgifter, ska dock tillämpas även i dessa fall. Den reglering som föreslås är utformad med den befintliga regleringen i 7 § PUL som förebild.

Stadsledningskontoret delar utredningens uppfattning att det är angeläget att dataskyddsförordningens och dataskyddslagens bestämmelser inte ger upphov till osäkerhet kring möjligheterna till personuppgiftsbehandling på det grundlagsreglerade området, eftersom det kan påverka vitala och mycket känsliga delar av opinionsskapande verksamhet, såsom meddelarfrihet och källskydd. Såsom utredningen vidare anför gör det faktum att vi nu har att göra med en direkt tillämplig förordning, där överträdelser kan leda till kännbara sanktionsavgifter, det än mer angeläget att regleringen av den grundlagsskyddade verksamheten är så tydlig som möjligt när det gäller förhållandet till tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen.

Stadsledningskontoret tillstyrker utredningens förslag.

Rättslig grund för behandling av personuppgifter

I dataskyddsförordningens art 6.1 anges de rättsliga grunderna för behandling av personuppgifter. Behandling är enligt denna bestämmelse endast laglig om och i den mån som åtminstone ett av följande villkor är uppfyllt:

- a) Den registrerade har lämnat sitt samtycke till att dennes personuppgifter behandlas för ett eller flera specifika ändamål.
- b) Behandlingen är nödvändig för att fullgöra ett avtal i vilket den registrerade är part eller för att vidta åtgärder på begäran av den registrerade innan ett sådant avtal ingås.
- c) Behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige.
- d) Behandlingen är nödvändig för att skydda intressen som är av grundläggande betydelse för den registrerade eller för en annan fysisk person.
- e) Behandlingen är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning.
- f) Behandlingen är nödvändig för ändamål som rör den personuppgiftsansvariges eller en tredje parts berättigade intressen, om inte den registrerades intressen eller grundläggande rättigheter och friheter väger tyngre och kräver skydd av personuppgifter, särskilt när den registrerade är ett barn.

Led f) ska inte gälla för behandling som utförs av offentliga myndigheter när de fullgör sina uppgifter.

Genom dataskyddsförordningen tas den möjlighet till intresseavvägning som föreligger för tillåten behandling enligt 10 § f) PUL bort.

Enligt artikel 6.3 första stycket i dataskyddsförordningen ska den grund för behandlingen som avses i artikel 6.1 c och e fastställas i enlighet med unionsrätten eller den nationella rätten. Utredningen har haft i uppdrag att analysera vad detta krav innebär i fråga om nationell författningsreglering och om det bör införas generella bestämmelser till stöd för åtminstone den offentliga sektorns behandling av personuppgifter.

I fråga om myndigheter bedömer utredningen att statliga och kommunala myndigheters verksamhet i allt väsentligt är av allmänt intresse. Det är därmed den rättsliga grunden i artikel 6.1 e i dataskyddsförordningen som, enligt utredningen, vanligen bör tillämpas av myndigheter, även utanför området för myndighetsutövning. Viss behandling av personuppgifter är dock även nödvändig med anledning av avtal, t.ex. när det gäller rekryteringsärenden eller inköp, och kan därmed också ske med stöd av den rättsliga grunden

avseende just avtal (artikel 6.1 b). En myndighet kan också behöva behandla personuppgifter för att uppfylla en rättslig förpliktelse, t.ex. att föra ett visst register eller gentemot Skatteverket i egenskap av arbetsgivare eller till följd av offentlighetsprincipen (artikel 6.1 c). Undantagsvis kan det även förekomma behov av behandling av personuppgifter för att skydda intressen av grundläggande betydelse för fysisk person (artikel 6.1 d). Myndigheter kan däremot inte åberopa den rättsliga grund som utgår från en intresseavvägning (artikel 6.1 f) när de fullgör sina uppgifter.

Kravet på att grunden för behandlingen ska vara fastställd i enlighet med unionsrätten eller den nationella rätten utgör som nämnts ett villkor som måste vara uppfyllt för att bestämmelserna i artikel 6.1 c och e ska vara tillämpliga. Förpliktelser, uppgifter av allmänt intresse och myndighetsutövning som inte är rättsligt förankrade i enlighet med unionsrätten eller medlemsstatens nationella rätt kan därmed inte åberopas som rättsliga grunder för behandling av personuppgifter.

Efter överväganden bedömer sammanfattningsvis utredningen att de rättsliga förpliktelser som kräver personuppgiftsbehandling redan framgår av eller meddelas med stöd av gällande rätt. Det behövs därmed inte någon ytterligare nationell reglering på generell nivå för att sådan behandling av personuppgifter som är nödvändig för att uppfylla en rättslig förpliktelse ska kunna ske med stöd av den rättsliga grunden i artikel 6.1 c i dataskyddsförordningen. Detta gäller oavsett om den personuppgiftsansvarige är en myndighet eller ett privaträttsligt organ.

Beträffande myndighetsutövning konstaterar utredningen att sådan i Sverige inte kan ske utan stöd i gällande rätt och att det därför inte krävs någon ny nationell reglering på generell nivå för att sådan behandling av personuppgifter som är nödvändig som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning ska kunna ske med stöd av den rättsliga grunden i artikel 6.1 e i förordningen.

Även beträffande uppgift av allmänt intresse anser utredningen att det inte krävs någon ytterligare nationell reglering på generell nivå, för att sådan behandling av personuppgifter som är nödvändig för att utföra uppgifter av allmänt intresse ska kunna ske med stöd av den rättsliga grunden i artikel 6.1 e i förordningen. Detta gäller oavsett om den personuppgiftsansvarige är en offentlig eller en privat aktör.

Utredningen föreslår dock bestämmelser i dataskyddslagen som förtydligar hur dessa företeelser fastställs i enlighet med svensk rätt. En rättslig förpliktelse är enligt svensk rätt fastställd om den gäller enligt lag eller annan författning eller följer av kollektivavtal eller av beslut som har meddelats med stöd av lag eller annan författning. Myndighetsutövning fastställs i svensk rätt genom lag eller annan författning. Uppgifter av allmänt intresse är fastställda i enlighet med svensk rätt om de följer av lag eller annan författning eller av kollektivavtal eller av beslut som har meddelats med stöd av lag eller annan författning.

I fråga om begreppet uppgift av allmänt intresse konstaterar utredningen att begreppet inte bara omfattar sådant som utförs som en följd av ett offentligrättsligt och uttryckligt åliggande eller uppdrag. Till skillnad från vad som gäller enligt artikel 6.1 c i dataskyddsförordningen (rättslig förpliktelse) behöver den personuppgiftsansvarige inte vara skyldig att utföra uppgiften för att den rättsliga grunden i led e ska vara tillämplig. Däremot måste behandlingen vara nödvändig. Som exempel på sådana uppgifter av allmänt intresse som kommunerna utför på frivillig grund nämner utredningen tillhandahållande av bostäder och fritids- och idrottsanläggningar, åtgärder för att främja ortens näringsliv och annan kulturell verksamhet än bibliotek (som i stället är en obligatorisk uppgift).

Utredningens förslag i denna del synes vara väl övervägda och rimliga och stadsledningskontoret tillstyrker desamma.

Barns samtycke som rättslig grund

Enligt dataskyddsförordningen ska ett barn ha fyllt 16 år för att självt kunna samtycka till behandling av personuppgifter vid erbjudandet av informationssamhällets tjänster, t.ex. sociala medier, söktjänster och så kallade appar. Förordningen tillåter att en lägre åldersgräns

föreskrivs. Utredningen har fått i uppdrag att analysera för- och nackdelar med en lägre åldersgräns.

Utredningen föreslår att åldersgränsen ska sänkas till 13 år i Sverige. Enligt utredningen talar övervägande skäl för att det i nuläget inte bör gälla en hög åldersgräns. Utredningen har i huvudsak beaktat det skydd för barns personuppgifter som övriga bestämmelser i dataskyddsförordningen och annan lagstiftning ger, att det är oklart hur äktheten av föräldrarnas samtycke ska kunna verifieras, att ett system där föräldrar måste samtycka kan komma att hindra barn från att använda tjänsterna och att det idag inte finns någon åldersgräns alls. Åldersgränsen bör därför sättas så lågt som dataskyddsförordningen medger.

Utredningens förslag framstår som väl övervägt och stadsledningskontoret har ingen erinran mot förslaget.

Känsliga personuppgifter

Enligt dataskyddsförordningen gäller som huvudregel, liksom tidigare, ett förbud mot att behandla känsliga personuppgifter, dvs. uppgifter om t.ex. ras, etniskt ursprung, politiska åsikter m.m. Sådana uppgifter får bara behandlas om det finns stöd i någon av förordningens undantagsbestämmelser. Vissa undantag följer direkt av förordningen, medan andra förutsätter stöd även i nationell rätt.

Utredningen har övervägt vilka kompletterande bestämmelser om undantag från förbudet som bör finnas i den generella nationella regleringen. Utredningen föreslår att undantag från förbudet ska införas i dataskyddslagen när det gäller nödvändig behandling av personuppgifter på arbetsrättens område, inom hälso- och sjukvård och social omsorg, i arkivverksamhet och i statistisk verksamhet. Överväganden rörande arkivverksamhet och statistisk verksamhet finns i kapitel 14. Utredningen föreslår även att undantag ska göras för myndigheters behandling i vissa fall. Det gäller behandling av känsliga personuppgifter

1. i löpande text om uppgifterna har lämnats i ett ärende eller är nödvändiga för handläggningen av ett ärende,
2. om uppgifterna har lämnats till myndigheten och behandlingen krävs enligt lag, eller
3. i enstaka fall, om det är absolut nödvändigt för ändamålet med behandlingen och behandlingen inte innebär ett otillbörligt intrång i den registrerades personliga integritet.

Utredningens förslag till undantag inom arbetsrättens område motsvarar det undantag som finns i 16 § PUL. Stadsledningskontoret har ingen erinran mot förslaget.

Förslaget till undantag inom hälso- och sjukvårdens område utgår från regleringen i 18 § PUL. Det föreslås att undantaget även omfattar social omsorg. Enligt utredningen finns sannolikt även fortsättningsvis behov av att detaljreglera de närmare förutsättningarna för behandling av personuppgifter inom dessa områden, även känsliga personuppgifter, i sektorspecifik lagstiftning. Stadsledningskontoret delar den uppfattningen.

Stadsledningskontoret noterar att regeringen i kommittédirektiv 2016:52 ”Dataskyddsförordningen – behandling av personuppgifter och anpassningar av författningar inom Socialdepartementets verksamhetsområde”, framhåller att det i uppdraget är särskilt viktigt att överväga behov av anpassningar av bestämmelser om undantag från förbudet att behandla vissa personuppgifter och att en utgångspunkt för uppdraget är att de befintliga förutsättningarna för ändamålsenlig behandling av personuppgifter inom Socialdepartementets område inte försämrats.

Förslaget till en särskild myndighetsreglering syftar till att säkerställa att nödvändig behandling av känsliga personuppgifter kan ske även efter det att dataskyddsförordningen har börjat gälla. I dag finns sådan reglering i många fall i sektorsspecifika författningar, t.ex. i lagen (2001:54) om behandling av personuppgifter inom socialtjänsten. I övrigt tillgodoses behovet genom 8 § personuppgiftsförordningen och den så kallade missbruksregeln i 5 a § PUL. Utredningen bedömer att det även fortsättningsvis kommer att finnas behov att kunna föreskriva undantag för viktiga allmänna intressen eller särskilda verksamheter utöver de generella undantaget för myndigheter som föreslås. Utredningen pekar även på att behovet av

sådana specifika undantag sannolikt kommer att öka eftersom missbruksregeln tas bort. Stadsledningskontoret delar den bedömningen. Det är viktigt att myndigheterna ges förutsättningar för ändamålsenligt behandling av personuppgifter.

Personuppgifter som rör lagöverträdelser

Utredningen föreslår att personuppgifter som rör fällande domar i brottmål, lagöverträdelser som innefattar brott eller straffprocessuella tvångsmedel ska få behandlas av myndigheter. Utrymmet för att tillåta andra än myndigheter att behandla denna typ av uppgifter föreslås bli något mindre begränsat än tidigare. Vissa bestämmelser som tillåter andra än myndigheter att behandla motsvarande uppgifter ska föras in i förordningen till dataskyddslagen och regeringen eller, efter bemyndigande från regeringen, Datainspektionen ska få meddela ytterligare sådana föreskrifter.

Stadsledningskontoret har inget att erinra mot förslaget.

Personnummer och samordningsnummer

Utredningen föreslår att en bestämmelse motsvarande nuvarande 22 § PUL införs i dataskyddslagen, vilket innebär att uppgifter om personnummer eller samordningsnummer får behandlas utan samtycke bara när det är klart motiverat med hänsyn till ändamålet med behandlingen, vikten av en säker identifiering eller något annat beaktansvärt skäl.

Stadsledningskontoret har inget att erinra mot förslaget.

Begränsningar av vissa rättigheter och skyldigheter i dataskyddsförordningen

I dataskyddsförordningen anges att medlemsstats nationella rätt får begränsa tillämpningsområdet för de skyldigheter och rättigheter som föreskrivs i artiklarna 12-22 och 34 samt artikel 5 i viss angiven utsträckning.

Utredningen föreslår att skyldigheten att ge den registrerade information om och tillgång till de personuppgifter som behandlas inte ska gälla uppgifter som på grund av sekretess eller tystnadsplikt inte får lämnas ut till den registrerade. Det föreslagna undantaget från informationsplikten motsvarar i sak 27 § PUL i dess helhet.

Vidare föreslås att den registrerades rätt att på begäran få information om pågående personuppgiftsbehandling inte ska omfatta uppgifter som behandlas i löpande text som utgör utkast eller minnesanteckning. Detta undantag ska inte gälla om uppgifterna har lämnats ut till tredje part, om uppgifterna behandlas enbart för arkivändamål av allmänt intresse eller för statistiska ändamål eller när det gäller utkast, om uppgifterna har behandlats under mer än ett år. Bestämmelsen motsvarar i stort 26 § tredje stycket PUL. Regeringen ska få meddela föreskrifter om ytterligare undantag från vissa av förordningens skyldigheter och rättigheter.

Utredningen bedömer att rätten att göra invändningar mot myndigheters behandling av personuppgifter inte bör inskränkas på ett generellt plan genom ett undantag i dataskyddslagen utan bör övervägas på sektorsspecifik nivå.

Stadsledningskontoret delar utredningens förslag och bedömning.

Arkiv och statistik

I betänkandet utreds konsekvenserna av dataskyddsförordningen för behandling av personuppgifter inom arkiv och statistik. De förslag som utredningen lämnar framgår av sammanfattningen ovan.

Generellt anser stadsledningskontoret att utredningen tagit fasta på de väsentliga punkterna i förordningen för att skillnaderna mot PUL gällande offentlighetsprincipen och arkivering ska bli så minimala som möjligt. Detta genom att bl.a. komplettera förordningen med generella regleringar. Vissa delar av betänkandet väcker dock några frågor som tas upp nedan.

Enligt artikel 89.3 i förordningen är särlagstiftning inom arkivområdet möjlig. I betänkandet föreslås ett undantag för arkivmyndigheter gällande rättelse av personuppgifter (artikel 16) i levererat material från andra myndigheter. Detta undantag bör enligt

stadsledningskontorets mening även föreslås för övriga offentliga myndigheter som förvaltar och lagrar äldre arkiv. De flesta myndigheter förvarar avslutade arkivbildares arkiv, som ännu inte levererats till arkivmyndighet. Rättelser i dessa material är lika mycket förvanskningar av autenticiteten som rättelser hos en arkivmyndighet, eftersom avslutade offentliga arkiv, oavsett lagringsplats, bevaras på grund av arkivändamål av allmänt intresse.

Detsamma borde även gälla punkten om registerutdrag (artikel 15) som föreslås ändras i arkivförordningen. Enligt skäl 15 ska dataskyddsförordningen vara teknikneutral och omfatta både automatisk som manuell behandling. Detta skulle potentiellt kunna innebära att även pappersbaserade register i äldre avslutade, men ej till arkivmyndighet levererade arkiv skulle omfattas av rätten till registerutdrag. Undantaget borde därför inte bara gälla levererat material till arkivmyndighet utan även avslutade arkiv som förvaras hos myndigheter.

I övrigt har stadsledningskontoret ingen erinran mot förslaget i denna del.

Förhandstillstånd

Förhandssamråd regleras i artikel 36 i dataskyddsförordningen. Av artikeln framgår att den personuppgiftsansvarige ska samråda med tillsynsmyndigheten före behandling om en konsekvensbedömning visar att behandlingen skulle leda till en hög risk, om inte den personuppgiftsansvarige skulle vidta åtgärder för att minska risken. I artikel 36.5 ges medlemsstaterna utrymme att i sin nationella rätt i stället kräva att personuppgiftsansvariga alltid ska samråda med och erhålla förhandstillstånd av tillsynsmyndigheten när det gäller en personuppgiftsansvarigs behandling för utförandet av en uppgift av allmänt intresse, inbegripet behandling avseende social trygghet och folkhälsa.

Utredningen, som konstaterar att möjligheten att reglera tillståndsfrågan är rent fakultativ, finner efter överväganden, bl. a i fråga om intresset av att minska byråkratin, att det inte finns skäl att generellt bemyndiga regeringen att meddela föreskrifter om förhandstillstånd. Sådana bemyndiganden får i stället, i de fall det bedöms nödvändigt, tas in i sektorsspecifik lag.

Stadsledningskontoret delar utredningens uppfattning och tillstyrker förslaget i denna del.

Godkännande av certifieringsorgan

Utredningen lämnar inget författningsförslag utöver dataförordningens direkt tillämpliga bestämmelser om hur certifieringsorgan ska godkännas.

Sekretess

Enligt artikel 54.2 i dataskyddsförordningen ska varje tillsynsmyndighets ledamöter och personal, i enlighet med unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt, omfattas av tystnadsplikt både under och efter sin mandattid vad avser konfidentiell information som de fått kunskap om under utförandet av deras uppgifter eller utövandet av deras befogenheter.

Utredningen bedömer att någon förändring av den befintliga sekretessbestämmelsen till skydd för enskildas personliga och ekonomiska förhållanden i Datainspektionens verksamhet inte krävs till följd av dataskyddsförordningens reglering om tystnadsplikt för ledamöter och personal hos tillsynsmyndigheten. Bedömningen görs att 32 kap 1 § OSL och 2 kap 1 § OSL utgör tillräckligt skydd för enskildas personliga och ekonomiska förhållanden som förutsätts i förordningen.

Enligt artikel 38.5 ska dataskyddsombud vara bundet av sekretess eller konfidentialitet i enlighet med unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt. Utredningen föreslår att den som utsetts till dataskyddsombud inte obehörigen ska få röja det som han eller hon vid fullgörandet av sin uppgift har fått veta om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Utredningen gör bedömningen att i det allmännas verksamhet är regleringen i OSL tillräcklig för att uppfylla kraven på tystnadsplikt för dataskyddsombud enligt förordningen.

Utredningen anför att det får förutsättas att sekretess redan gäller i verksamheter där känsliga uppgifter förekommer enligt OSL, i den utsträckning som är motiverad i just den verksamheten. Så länge dataskyddsombudet innehar en sådan anställning eller uppdrag som avses i 2 kap 1 § andra stycket OSL omfattas han eller hon av sekretessen. Utredningen

bedömer att ett dataskyddsbud i allmänhet får anses delta i verksamheten på ett sådant sätt som förutsätts i 2 kap 1 § andra stycket OSL. För att Sverige ska uppfylla dataskyddsförordningens krav måste bestämmelser om tystnadsplikt för dataskyddsbud i den privata sektorn införas.

Utredningen föreslår vidare att sekretess ska gälla för personuppgift, om det kan antas att uppgiften efter ett utlämnande kommer att behandlas i strid med dataskyddsförordningen eller dataskyddslagen. Bestämmelsen motsvarar 21 kap 7 § OSL.

En materiell skillnad som den föreslagna förändringen kommer att medföra är att utlämnanden till utländska mottagare som omfattas av dataskyddsförordningens tillämpningsområde också kommer att omfattas av sekretessbestämmelsen.

Den så kallade generalklausulen i 10 kap 27 § OSL möjliggör utlämnande av uppgifter som omfattas av sekretess mellan myndigheter även i fall då det saknas uttryckliga sekretessbrytande regler. Utlämnande ska prövas enligt en intresseavvägning. Sekretess inom hälso- och sjukvården och socialtjänstsekretess undantas. Vidare undantas utlämnande som strider mot lag eller förordning eller föreskrift som har meddelats med stöd av PUL. Utredningen föreslår att hänvisningen till PUL i generalklausulen ska strykas. Generalklausulen ska enligt nya lydelsen inte tillämpas om utlämnandet strider mot lag eller förordning.

Utredningen föreslår vidare att sekretess ska gälla för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i verksamhet för enbart teknisk bearbetning eller teknisk lagring för någon annans räkning av sådana personuppgifter som avses i dataskyddsförordningen.

Stadsledningskontoret delar utredningens förslag och bedömningar i dessa delar.

Sanktioner

Enligt artikel 82.1 dataskyddsförordningen ska varje person som har lidit materiell eller immateriell skada till följd av en överträdelse av förordningen ha rätt till ersättning från den personuppgiftsansvarige för den uppkomna skadan. En nyhet i förordningen är att även personuppgiftsbiträden kan bli skadeståndsskyldiga. Administrativa sanktionsavgifter är också en nyhet i dataskyddsförordningen. Vid angivna överträdelser anger dataskyddsförordningen att avgifter på 10 000 000- 20 000 000 EUR, eller upp till 2 eller 4 % av ett företags omsättning, beroende på överträdelsens karaktär, ska påföras. Av artikel 83 framgår att det är den nationella tillsynsmyndigheten som ska besluta om sanktionsavgifter vid överträdelser av förordningens bestämmelser. Enligt artikel 84 i dataskyddsförordningen ska medlemsstaterna fastställa regler om andra sanktioner för överträdelser av förordningen, särskilt för sådana som inte är föremål för administrativa sanktionsavgifter.

Utredningen föreslår att sanktionsavgifter ska få tas ut även av statliga och kommunala myndigheter. Maxbeloppet föreslås bestämmas till lägre belopp än maxbeloppen enligt dataskyddsförordningen. För mindre allvarliga överträdelser ska avgiften uppgå till högst 10 000 000 kr och för allvarligare överträdelser till högst 20 000 000 kr. Vid bestämmandet av avgiftens storlek i det enskilda fallet ska dataskyddsförordningens bestämmelser tillämpas.

Stadsledningskontoret ifrågasätter förslaget om att sanktionsavgifter ska kunna tas ut även av kommunala myndigheter. Kommunerna hanterar en stor mängd personuppgifter samtidigt som systemen hela tiden utvecklas och anpassas för att svara mot integritets- och säkerhetskrav. Stadsledningskontoret noterar emellertid att de föreslagna maxbeloppen är mer begränsade än de som dataskyddsförordningen ger möjlighet till.

Utredningen föreslår vidare att sanktionsavgifter ska kunna tas ut även vad gäller överträdelser av artikel 10 i förordningen. Avgiftens storlek ska bestämmas inom ramen för den högre beloppsgräns som gäller för överträdelser mot bland annat bestämmelserna om känsliga personuppgifter. Något straff ska inte ådömas den som bryter mot förordningen enligt utredningens bedömning och någon möjlighet för tillsynsmyndigheten att förena sina förelägganden med vite bör inte införas.

Stadsledningskontoret instämmer i utredningens förslag.

Sanktionsavgifterna ska enligt utredningens förslag tillfalla staten och betalas inom 30 dagar från det att beslutet om att ta ut avgiften har fått laga kraft. Om en sanktionsavgift inte betalas ska den lämnas för indrivning.

Stadsledningskontoret har ingen erinran mot utredningens förslag.

Processuella frågor

En registrerad ska enligt dataskyddsförordningen ha rätt till ett effektivt rättsmedel mot en personuppgiftsansvarig eller ett personuppgiftsbiträde. Av kontexten framgår att rättsmedlet ska innefatta en rätt att för talan i domstol. Rätt att överklaga beslut till allmän förvaltningsdomstol motsvarar 52 § PUL. Rätten att överklaga bör enligt utredningen omfatta beslut som en personuppgiftsansvarig myndighet fattar med anledning av att en registrerad utövar sina rättigheter enligt kapitel III i dataskyddsförordningen.

Utredningen föreslår att om den personuppgiftsansvarige är en myndighet, ska myndighetens beslut avseende behandlingen av personuppgifter i vissa fall få överklagas av den registrerade till allmän förvaltningsdomstol. Det ska förtydligas i dataskyddslagen att rätten till ersättning enligt dataskyddsförordningen även gäller vid överträdelser av bestämmelser som kompletterar dataskyddsförordningen. Utredningen bedömer att den registrerades rätt till ett effektivt rättsmedel mot den personuppgiftsansvarige eller biträdet tillgodoses genom möjligheten att föra talan om skadestånd i allmän domstol.

Stadsledningskontoret instämmer i utredningens förslag och bedömning.

Varje registrerad som anser att behandlingen av personuppgifter som avser henne eller honom strider mot dataskyddsförordningen ska ha rätt att lämna in klagomål till en tillsynsmyndighet. Om tillsynsmyndigheten underlåter att behandla ett klagomål eller att informera den registrerade inom tre månader om hur det fortskrider med klagomålet eller vilket beslut som har fattats ska varje registrerad person ha rätt till ett effektivt rättsmedel. Utredningen föreslår att om tillsynsmyndigheten inte inom tre månader behandlar ett klagomål, ska den registrerade kunna begära besked i frågan om tillsynsmyndigheten avser att utöva tillsyn. Myndigheten ska då inom två veckor antingen lämna ett sådant besked eller i ett särskilt beslut avslå begäran om besked. Om tillsynsmyndigheten avslår begäran om besked får den registrerade begära nytt besked i ärendet först efter tre månader. Utredningen bedömer att det inte behövs några författningsbestämmelser om den registrerades rätt att lämna in klagomål till tillsynsmyndigheten.

Stadsledningskontoret instämmer i utredningens förslag och bedömning, särskilt som det överensstämmer med den lösning som föreslås i liknande situationer i SOU 2010:29 om ny förvaltningslag.

Dataskyddsförordningen innehåller direkt tillämpliga bestämmelser om tillsynsmyndighetens befogenheter. Varje medlemsstat får enligt förordningen själv föreskriva att dess tillsynsmyndighet ska ha ytterligare befogenheter. Utredningen föreslår att tillsynsmyndighetens befogenheter enligt dataskyddsförordningen ska gälla även vid myndighetens tillsyn över att de bestämmelser som kompletterar förordningen följs. Innan tillsynsmyndigheten fattar vissa ingripande beslut ska den som beslutet gäller ha fått tillfälle att yttra sig över allt material av betydelse för beslutet, om det inte är uppenbart obehövligt. Om saken är brådskande kan dock ett tillfälligt beslut fattas, i avvaktan på yttrandet. Sanktionsavgift ska inte få tas ut om den som anspråket riktas mot inte har getts tillfälle att yttra sig inom fem år från det att överträdelsen ägde rum. Vissa ingripande beslut ska delges, om det inte är uppenbart obehövligt. Vissa former av stämningsmannadelgivning ska få användas bara om det finns särskild anledning att anta att mottagaren har avvikit eller på annat sätt håller sig undan. Om det finns skäl att ifrågasätta giltigheten av en unionsrättsakt som påverkar tillämpningen av förordningen, ska tillsynsmyndigheten få ansöka hos förvaltningsrätten om att en tillsynsåtgärd ska vidtas, i stället för att själv besluta om åtgärden. Utredningen bedömer att det inte bör införas några bestämmelser om tillsynsmyndighetens tillträde till en personuppgiftsansvarigs eller ett personuppgiftsbiträdes lokaler. Tillsynsmyndigheten får enligt förordningen förelägga en personuppgiftsansvarig om att

uppgifter ska raderas. Det behövs vidare enligt utredningen inga bestämmelser om förhandsprövning i domstol.

Stadsledningskontoret instämmer i förslaget och bedömningen.

Utredningen bedömer vidare att den svenska tillsynsmyndigheten, i enlighet med gällande svensk rätt, får förordna företrädare för en utländsk myndighet att agera för tillsynsmyndighetens räkning.

Det bör för närvarande inte införas något bemyndigande som gör det möjligt för tillsynsmyndigheten att medge företrädare för en utländsk tillsynsmyndighet att inom svenskt territorium agera enligt den medlemsstatens lagstiftning.

Stadsledningskontoret har inget att erinra mot denna bedömning.

Vidare föreslår utredningen att tillsynsmyndighetens beslut enligt dataskyddsförordningen samt dess beslut om administrativa sanktionsavgifter enligt dataskyddslagen ska få överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd ska krävas vid överklagande till kammarrätten. Tillsynsmyndighetens beslut att avslå en begäran om besked med anledning av ett klagomål ska få överklagas till allmän förvaltningsdomstol (dröjsmålstalan). Domstolens beslut ska inte kunna överklagas.

Stadsledningskontoret instämmer i de slutsatser som utredningen kommit fram till i denna del.

Utredningen föreslår att Datainspektionens beslut om att i enskilda fall tillåta andra än myndigheter att behandla personuppgifter som rör lagöverträdelse ska få överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Detsamma gäller Riksarkivets förvaltningsbeslut om enskilda organs behandling av personuppgifter för arkivändamål av allmänt intresse. Prövningstillstånd ska krävas vid överklagande till kammarrätten.

Stadsledningskontoret instämmer i de slutsatser som utredningen kommit fram till i denna del.

Utredningen konstaterar att den registrerade enligt gällande rätt kan ge en ideell organisation i uppdrag att företräda honom eller henne hos tillsynsmyndigheten. I allmän domstol och i förvaltningsdomstol kan endast fysiska personer agera ombud, men uppdraget att föra den registrerades talan kan ges till en företrädare för organisationen. Utredningen bedömer att ideella organisationer för närvarande inte bör ges rätt att utan den registrerades mandat föra talan i ärenden och mål om behandling av personuppgifter.

Stadsledningskontoret instämmer i de slutsatser som utredningen kommit fram till i denna del.

Beträffande parallella domstolsförfaranden konstaterar utredningen att en svensk domstol kan förklara ett mål vilande, om ett förfarande rörande samma sakfråga pågår i en domstol i en annan medlemsstat. Däremot kan domstolen inte förklara sig obehörig att handlägga målet.

Stadsledningskontoret instämmer i de slutsatser som utredningen kommit fram till i denna del.

Konsekvenser

Utredningen konstaterar att dataskyddsförordningens direkt tillämpliga bestämmelser kommer att leda till konsekvenser, både för det allmänna och för enskilda i Sverige. Skyldigheter och kostnader för personuppgiftsansvariga eller personuppgiftsbiträden kan förväntas öka, bl.a. med ökad administration och ökade kostnader initialt för anpassning av befintliga it-system. Vidare kommer det krävas ökade resurser till utbildningsinsatser och eventuellt nyrekryteringar till tjänster som dataskyddsombud. Lagförslaget i sig bedöms medföra något fler arbetsuppgifter för vissa myndigheter och domstolar, men inte för kommunerna som inte bedöms påverkas, varken avseende kostnader eller när det gäller den kommunala självstyrelsen.

Stadsledningskontoret instämmer i bedömningen att det är dataskyddsförordningen och inte det aktuella lagförslaget som kommer att medföra ökad administration och kostnader för kommunen.

Stadsarkivet

Stadsarkivets tjänsteutlåtande daterat den 10 juli 2017 har i huvudsak följande lydelse.

Stadsarkivet stöder de förslag som lämnas i betänkandet. Enligt vad vi kan bedöma har nödvändig hänsyn tagits till behovet av bevarande och användande av myndigheternas arkiv i syfte att säkerställa offentlighetsprincipen, forskningens behov och en effektiv förvaltning.

Stadsarkivet vill framföra följande synpunkt. Under avsnitt 14.4.5 resonerar utredningen kring behovet av undantag från den registrerades rättigheter till rättelse av personuppgifter och begränsning av behandling. Utredningen konstaterar att Riksarkivet inte utför rättelser i överlämnade arkiv, inte heller begränsar de behandlingen genom blockering. Skälen till detta är att det skulle utgöra en otillåten förvanskning av allmänna handlingar, att det i det enskilda fallet riskerar att försämra den enskildes rättigheter om det medför att det inte längre är möjligt att i efterhand kontrollera myndigheternas verksamhet och ge upprättelse om ett fel har begåtts. Sammantaget alltså en inskränkning i offentlighetsprincipen.

Stadsarkivet stöder detta synsätt men vi anser att det även är giltigt för handlingar som förvaras hos myndigheter, inte bara de som överlämnats till arkivmyndighet. Stadsarkivet anser därför att myndigheter bör ges samma undantag som arkivmyndigheter.